

Západ se bude muset přizpůsobit, domnívá se Zahradil

prvnizpravy.cz/zpravy/politika/zapad-se-bude-muset-prizpusobit-domniva-se-zahradil

politika

Europoslanec za ODS Jan Zahradil zveřejnil na svém veřejném facebookovém profilu komentář ke střetu dvou civilizací postavených na jiných hodnotách. A posteskl si, že novou dynamiku mezinárodních vztahů chápeme v ČR ještě hůře.



Jan Zahradil (ODS)

2. května 2023 - 09:01

Uvnitř Západu se progresivní levice a konzervativní pravice tvrdě střetávají na tématech sociálně-kulturních, částečně i ekonomických. Pokud však jde o mezinárodní politiku, jsou oba tyto póly víceméně zajedno: považují naši euroamerickou civilizaci a její společenský a

ekonomický rámec za pokročilejší, vyspělejší, efektivnější než jiná uspořádání na jiných světadílech - a tedy jim de facto morálně nadřazené.

Z toho pak Západ vyvozuje nejen právo, ale spíše povinnost vyvážet tento svůj hodnotový Matrix do zbytku světa, učinit jej obecně závazným a po dobrém či po zlém přinutit ostatní, aby si jej také zavedli.

Každý ze zmíněných dvou euroatlantických pólů se přitom napájí z jiného pramene. Progresivní levice navazuje na tradiční revoluční internacionalismus, který po pádu komunistického impéria zmutoval v lidskoprávní hypertrofii kolektivních nároků pro nejrůznější společenské skupiny a menšiny. A konzervativní pravice jakoby hledala inspiraci v někdejší křesťanském universalismu, který se po roce 1989 přetransformoval do víry v unipolární svět a konečné vítězství Západu à la fukuyamovský konec dějin.

Mnohá společenství Asie a Afriky, dnes označovaná jako "Global South" (globální Jih) vyrostla v jiném kontextu, s odlišným společenským a hodnotovým žebříčkem, ale byla v postkoloniálním období schopna - pod tlakem nebo za peníze - imitovat různé atributy západních demokracií nebo si z nich alespoň vyzobat to, co bylo pro ně použitelné a přetvořit to k obrazu svému. Západ u toho patriarchálně se vztyčeným prstem asistoval a obě strany se navenek tvářily, že tak je to v pořádku.

Až donedávna. Stále jasněji se rýsující kontury multipolárního světa náhle vše mění. Vyjevily nervozitu euroatlantického Západu z toho, že by snad jeho pravidla, standardy a struktury měly ztrácet univerzální dosah a platnost. A vyjevily rostoucí ambici “globálního Jihu” definovat novou světovou rovnováhu, nový modus vivendi, když v tom současném si připadají nikoliv jako jeho spolutvůrci, ale pouhé subjekty. Snad nejlépe je to vidět u stávajícího konfliktu na Ukrajině, od něhož dala velká část “globálního Jihu” až okázale ruce pryč s tím, že jde primárně o problém Západu, nikoliv jejich.

U nás v ČR tuto novou dynamiku mezinárodních vztahů chápeme snad ještě hůře, než jinde. Zdejší pravicový establishment byl zformován idealistickými devadesátými léty, kdy se převaha Západu zdála neotřesitelná - stále tedy žije v černobílých vzorcích, zděděných z té doby, mezi nimiž nevidí 50 odstínů šedi. V novém miléniu jej pak doplnili mladí progresivisté, posedlí touhou páchat globální dobro coby své politické poslání. A tak se stalo, že můžeme leckdy spatřit ODSáckého boomera v družném objetí s hipsterem od Pirátů ve společném postoji k té či oné mezinárodní situaci, ač jinak se liší snad ve všem.

Také jsme psali:

Fiala žije už jen z toho, že všichni nejsou tak blbí jako on

Reálpolitika zájmů, cynická, pragmatická, kissingerovská, tu stále absentuje. Nicméně právě reálpolitika praví, že v oné výše popsané dichotomii to nebude “globální Jih”, kdo se bude muset přizpůsobit. Bude to náš Západ. Škoda, že tady zase budeme až mezi těmi posledními, kdo to pochopí.

(Jan Zahradil, foto: red.)

**Líbil se Vám tento článek?
Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem převodem na účet**

Pro platby ze zahraničí: IBANCZ5601000000438974200277
BIC / SWIFT kódKOMBCZPPXXX

Děkujeme, že nás podporujete!